

живота си. Малцина могатъ да издържатъ това изпитание. Тѣ трѣбва да бждатъ духовни хора, съ високо съзнание и да кажатъ: Богъ далъ, Богъ взель.

Сега вие искате да знаете, коя е първата мисъль, родсна въ човѣшкия умъ. Питамъ: коя е първата мисъль за гладния? — Мисълта за хлѣба. Коя е първата мисъль за жадния? — Мисълта за водата. Коя е първата мисъль за онзи, който има очи? — Мисълта за свѣтлината. Коя е първата мисъль за човѣка, който има уши? — Да възприеме звука. Коя е първата мисъль за човѣка, който има развито обоняние? — Да възприеме аромата на цвѣтната. Коя е първата мисъль въ новороденото дете? Преди всичко, може ли да става въпросъ за мисъль въ новородено дете? За да отговорите на този въпросъ, върнете се къмъ своето детство и спомнете си, кога за пръвъ пътъ се е явила нѣкаква мисъль у васъ. Отъ коя възрастъ се помните? Помните ли нѣщо отъ първата година на своето детство? Нищо не помните. Едва ще си спомните нѣщо отъ третата или четвъртата година на детското си.

За да се яви мисъль въ главата на човѣка, дълго време е трѣбало да живѣе той като човѣкъ. Първата мисъль се роди въ ума на Ева, когато видѣ плода на забраненото дѣрво. Втората мисъль се роди въ ума на Адама, когато опита този плодъ. Третата мисъль се роди въ умоветѣ на Адамъ и Ева, когато ги изпѫдиха отъ рая. Като излѣзоха вънъ отъ рая, тѣ взе-